

Ha mort Lluís Millet i Loras, fundador de la «Revista Musical Catalana»

Ahir al vespre ens va deixar Lluís Millet i Loras, fill de Lluís Maria Millet i Millet i nét de Lluís Millet i Pagès, fundador de l'Orfeó Català i impulsor d'una obra musical, social i cabdal per a la història de Catalunya. L'Associació Orfeó Català i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana lamenten profundament la seva pèrdua i demanen un record per la seva ànima.

Lluís Millet i Loras va dedicar la seva vida personal i professional a l'Orfeó Català i al Palau de la Música Catalana. Va ser director del cor de l'Orfeó Català (1977-81) i també membre de la Junta Directiva de l'Associació. Va ser membre fundador de la «Revista Musical Catalana» en la seva segona etapa, a partir de 1984; també va impulsar el cicle El Primer Palau i va treballar com a assessor musical de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana durant molts anys. També va destacar pel seu profund coneixement de la realitat musical des del punt de vista històric i sociològic i va escriure nombrosos articles i estudis sobre temàtica musical en diverses publicacions especialitzades, així com comentaris per a programes de concerts.

Sobre Lluís Millet i Loras (Barcelona, 15 de maig de 1939 - 7 de març de 2019)

Músic i musicògraf català

Com a bon

descendent de família musical, Lluís Millet i Loras va néixer amb el cuc de la música a la sang i, envoltat d'un entorn privilegiat com era l'efervescència del món coral a través de l'Orfeó Català, va conrear una formació musical erudita, primer, com a alumne de Joan Massià i Cristòfor Taltabull, més tard estudiant direcció orquestral i coral al Conservatori de Munic i al Mozarteum de Salzburg.

De retorn

a Barcelona, va fundar l'Orquestra de Cambra Lluís Millet, l'1 de febrer de 1958, i va dirigir diverses agrupacions simfòniques i nombrosos conjunts de cambra, com l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu o l'Orquestra Ciutat de Barcelona, amb la qual donà la primera audició a l'Estat espanyol de *De Natura Sonoris* de Krzysztof Penderecki. Des de 1973 va intensificar la dedicació a la direcció coral i va destacar com a director de l'Orfeó Català durant el període 1977-81. Amb l'Orfeó Català va dirigir les obres més representatives del repertori tradicional català i també importants creacions de la polifonia clàssica com el *Magnificat* de Schütz o les *Cantates* i *Motets* de J. S. Bach.

Va tenir un paper cabdal en la recuperació de la «Revista Musical Catalana», de la qual va ser membre fundador en la seva segona etapa a partir de 1984, junt amb Pere Artís i Jaume Comellas, i en va ser el director musical fins el 2011. Impulsor del cicle El Primer Palau l'any 1996, i membre de la Junta Directiva de l'Orfeó Català, en els darrers anys va ser assessor musical de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Persona

afable i amb un gran sentit de l'humor, amb Lluís Millet i Loras acaba una nissaga esplendorosa de músics iniciada amb el seu avi, Lluís Millet i Pagès, i continuada pel seu pare, Lluís Maria Millet i Millet, protagonistes i artífexs

d'un dels capítols més gloriosos de la història musical catalana. Lluís Millet i Loras era l'espòs de la clavicembalista i Doctora en musicologia Maria Lluïsa Cortada Noguero.

La vetlla

tindrà lloc demà dissabte, 9 de març, al Tanatori Sancho de Ávila (Barcelona), de 16 a 21 h

(sala 18). La cerimònia de comiat tindrà lloc l'endemà diumenge, 10 de març, a les 11.25 h al mateix tanatori; posteriorment, l'enterrament serà al cementiri d'El Masnou (13 h).

Imatge destacada:

© Antoni Bofill